Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria C

C/2025/2005

30.4.2025

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Násilie páchané na ženách ako otázka ľudských práv: súčasný stav opatrení v EÚ

(stanovisko z vlastnej iniciatívy)

(C/2025/2005)

Spravodajca: **José Antonio MORENO DÍAZ**

Spoluspravodajkyňa: **Dovilė JUODKAITĖ**

Poradcovia	Lidia FERNANDEZ MONTES (za spravodajcu, skupina II) Ugnė GRIGAITĖ (za spoluspravodajkyňu, skupina III) Laura NUÑO GÓMEZ (za skupinu II)
Rozhodnutie plenárneho zhromaždenia	18. 1. 2024
Právny základ	článok 52 ods. 2 rokovacieho poriadku
Príslušná sekcia	sekcia pre zamestnanosť, sociálne veci a občianstvo
Prijaté v sekcii	4. 2. 2025
Prijaté na plenárnom zasadnutí	26. 2. 2025
Plenárne zasadnutie č.	594
Výsledok hlasovania (za/proti/zdržalo sa)	155/2/6

1. Závery a odporúčania

1.1. Násilie páchané na ženách a dievčatách je porušovaním ľudských práv a jednou z najčastejších foriem rodovej diskriminácie. Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) uvádza, že v celosvetovom meradle približne 30 % žien zažije počas svojho života násilie zo strany partnera.

1.2. Akékoľvek násilie páchané na ženách, najmä v rodinnom alebo manželskom vzťahu, je závažným problémom v oblasti verejného a klinického zdravia a závažným porušením ľudských práv žien.

1.3. EHSV sa domnieva, že túto problematiku treba urýchlene riešiť, pričom vyzýva na ratifikáciu a uplatňovanie Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce č. 190 o násilí a obťažovaní (najmä jej odporúčania č. 206) a Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu (Istanbulský dohovor) a na presadzovanie a uplatňovanie oboch týchto dohovorov vo všetkých členských štátoch a samotnou EÚ.

1.4. EHSV sa domnieva, že smernica (EÚ) 2024/1385 o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu by sa mala zaoberať všetkými formami násilia páchaného na ženách, ktoré ešte neboli zahrnuté, ako je inštitucionálne násilie, prostitúcia, komerčná pornografia alebo pornografia založená na vykorisťovaní, reprodukčné vykorisťovanie, zástupné násilie, znásilnenie po omámení psychotropnými látkami, obťažovanie na ulici, ako aj sexuálne a rodovo motivované obťažovanie a nútená sterilizácia žien so zdravotným postihnutím a iné.

1.5. EHSV sa domnieva, že sexuálne násilie a znásilnenie by mali byť zahrnuté do smernice ako formy násilia a mali by sa považovať za trestný čin na základe absencie súhlasu (v súlade s Istanbulským dohovorom). V súvislosti so sexuálnym násilím je potrebné vymedziť pojem „súhlas“, pretože základom ponímania sexuálneho násilia je existencia alebo absencia súhlasu.

1.6. EHSV konštatuje, že násilie páchané na ženách a dievčatách vrátane znásilnenia by sa malo zahrnúť medzi trestné činy s cezhraničným rozmerom uvedené v článku 83 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

1.7. EHSV sa domnieva, že by sa mali zahrnúť aj osobitné opatrenia v oblasti sociálneho dialógu, kolektívneho vyjednávania a potrebných rokovaní so sociálnymi partnermi s cieľom zvýšiť zamestnanosť a podporiť zamestnateľnosť obetí rodovo motivovaného násilia zabezpečením väčšej ochrany súkromia obetí a bezpečného prostredia pre všetky ženy, ako aj bojovať proti sexuálnemu obťažovaniu na pracovisku.

1.8. Osobitná pozornosť by sa mala venovať aj ženám a dievčatám patriacim k etnickým a/alebo ku kultúrnym menšinám, ako sú Rómovia a migrantky, a najmä tým s neoprávneným pobytom z administratívneho hľadiska, pričom by sa mali vykonávať osobitné podporné opatrenia na ich ochranu pred systematickou diskrimináciou a inštitucionálnym násilím. Okrem toho, ak sa na nich páchajú trestné činy, ktorých motívom je etnická príslušnosť, malo by sa to zohľadniť pri stíhaní páchateľov.

1.9. Ženy so zdravotným postihnutím čelia viacnásobnej a vzájomne sa prelínajúcej diskriminácii z dôvodu svojho pohlavia aj zdravotného postihnutia. Hoci ženy so zdravotným postihnutím sú častejšie vystavené domácemu násiliu, v smernici nie je stanovená povinnosť rozčlenenia štatistických údajov podľa zdravotného postihnutia a preto je potrebné ju do nej zahrnúť.

1.10. EHSV je znepokojený skutočnosťou, že v záverečných článkoch smernice sa neodkazuje na kriminalizáciu nútenej sterilizácie. V tejto súvislosti by sa toto násilie malo považovať za otázku verejného zdravia s dlhodobými dôsledkami.

1.11. EHSV vyjadruje znepokojenie nad tým, že fyzické, psychické a sexuálne násilie, ktoré sú základnými prvkami prostitúcie, neboli zahrnuté medzi formy násilia páchaného na ženách v súlade so smernicou 2011/36/EÚ ([1]) o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania. Zároveň sa domnieva, že platené využívanie náhradného materstva a reprodukčné vykorisťovanie by mali byť zahrnuté do smernice (EÚ) 2024/1385 ako formy násilia páchaného na ženách.

1.12. EHSV so znepokojením konštatuje, že obmedzenia slobodného a bezpečného dobrovoľného prerušenia tehotenstva a obťažovanie žien (najmä v blízkosti kliník) sa nepovažujú za osobitné formy násilia páchaného na ženách.

1.13. EHSV je hlboko znepokojený názormi najmä fundamentalistických náboženských skupín, ktoré odmietajú násilie páchané na ženách a dievčatách ako osobitnú formu násilia z dôvodu ich pohlavia a presadzujú patriarchálne názory. Takisto znepokojujúce sú aktivity krajnej pravice, ktorá ohrozuje dosiahnutie cieľa rovnosti žien a mužov a popiera štrukturálne násilie a diskrimináciu, ktorým sú vystavené ženy a dievčatá, čím útočí na hodnoty a zásady článku 2 ZFEÚ.

1.14. Vzdelávanie zohráva dôležitú úlohu pri vytváraní rodových rolí a stereotypov, a preto by sa mal klásť väčší dôraz na jeho preventívnu úlohu na všetkých stupňoch vzdelávania vrátane sexuálnej výchovy. Do inštitucionálnej spolupráce s cieľom predchádzať rodovo motivovanému násiliu a bojovať proti nemu by mala byť zapojená aj vzdelávacia komunita, rôzne organizácie občianskej spoločnosti (najmä organizácie pre ľudské práva a feministické organizácie), sociálni partneri a dotknuté komunity.

2. **Všeobecné pripomienky**

2.1. Násilie páchané na ženách a dievčatách je porušovaním ľudských práv a jednou z najčastejších foriem rodovej diskriminácie. Najzávažnejším a najbrutálnejším prípadom je femicída, čiže vražda ženy, pretože je ženou. Zo štatistických údajov vyplýva, že dve z desiatich žien zažili fyzické a/alebo sexuálne násilie zo strany partnera alebo priateľa, tri z desiatich žien zo strany príbuzného alebo člena rodiny, desať z 20 žien zažilo sexuálne obťažovanie, a že každý deň dochádza v EÚ k vražde najmenej dvoch žien svojím partnerom alebo členom rodiny.

([1]) Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1.

2.2. Svetová zdravotnícka organizácia uvádza, že približne 30 % žien zažije počas svojho života násilie zo strany partnera. Rozdiely medzi jednotlivými regiónmi sú výrazné.

2.3. Svetová zdravotnícka organizácia uznáva, že násilie páchané na ženách, najmä v kontexte rodinného alebo manželského vzťahu, je závažným problémom v oblasti verejného a klinického zdravia a porušením ľudských práv žien. V tomto probléme sa odráža aj rozsah rodovej nerovnosti a diskriminácie, ktorej čelia ženy. Takéto násilie na telesné, duševné, sexuálne a reprodukčné zdravie môže mať trvalé následky počas celého života ženy.

2.4. EHSV považuje za zásadné a naliehavé túto problematiku riešiť, a preto vyzýva všetky členské štáty EÚ, aby ratifikovali a uplatňovali Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o násilí a obťažovaní (Dohovor MOP č. 190) a najmä jeho odporúčanie č. 206 týkajúce sa násilia a obťažovania, ako aj Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu (Istanbulský dohovor).

2.5. EHSV víta smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1385 zo 14. mája 2024 o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu ([2]), ktorá je najkomplexnejším právnym predpisom na účinný boj proti násiliu páchanému na ženách a domácemu násiliu. Smernicou sa na úrovni EÚ kriminalizujú určité formy násilia páchaného na ženách v reálnom svete a online a od členských štátov sa vyžaduje, aby zaviedli spoľahlivé opatrenia v oblasti prevencie, ochrany, prístupu k spravodlivosti, podpory, koordinácie a spolupráce medzi orgánmi.

2.6. Hlavným účelom tohto stanoviska je posúdiť nedostatky zistené v konečnom znení smernice vrátane foriem a prostriedkov, ktorými sa prejavuje násilie páchané na ženách a dievčatách a na ktoré sa uvedená smernica nevzťahuje. Jeho cieľom je poskytnúť perspektívu skutočnej spoločnej komplexnej politiky zameranej proti rodovo motivovanému násiliu, ktorá v rámci Únie poskytne komplexnú a účinnú stratégiu proti tomuto porušovaniu ľudských práv.

2.7. EHSV sa domnieva, že smernica by mala zahŕňať všetky formy násilia páchaného na ženách, ktoré ešte do nej neboli zahrnuté, napr. inštitucionálne násilie, prostitúcia, komerčná pornografia alebo pornografia založená na vykorisťovaní, reprodukčné vykorisťovanie, zástupné násilie, znásilnenie po omámení psychotropnými látkami, obťažovanie na ulici, ako aj sexuálne a rodovo motivované obťažovanie a nútenú sterilizáciu žien so zdravotným postihnutím a iné.

2.8. EHSV sa domnieva, že je dôležité zabezpečiť väčšiu ochranu súkromia obetí, pretože súčasné znenie článku 20 by mohlo zasahovať do súkromia obetí a viesť k posudzovaniu ich správania, čo by mohlo vyústiť do sekundárnej viktimizácie.

2.9. V tejto súvislosti sa EHSV domnieva, že sexuálne násilie a znásilnenie by mali byť zahrnuté do smernice ako formy násilia a mali by sa považovať za trestný čin na základe absencie súhlasu. V súvislosti so sexuálnym násilím je nevyhnutne potrebné vymedziť pojem „súhlas“, pretože základom ponímania sexuálneho násilia je existencia alebo absencia súhlasu.

2.10. EHSV konštatuje, že násilie páchané na ženách a dievčatách vrátane znásilnenia by sa malo zahrnúť medzi trestné činy s cezhraničným rozmerom uvedené v článku 83 ods. 1 ZFEÚ.

2.11. EHSV sa tiež domnieva, že by sa mali zahrnúť aj osobitné opatrenia v oblasti sociálneho dialógu, kolektívneho vyjednávania a potrebných rokovaní so sociálnymi partnermi s cieľom zvýšiť zamestnanosť a podporiť zamestnateľnosť obetí rodovo motivovaného násilia a zároveň zabezpečiť ochranu súkromia obetí a bezpečné prostredie bez násilia pre všetky ženy, ako aj boj proti sexuálnemu obťažovaniu na pracovisku, ako sa už dohodlo v roku 2007 v autonómnej rámcovej dohode o obťažovaní a násilí na pracovisku ([3]).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1385 zo 14. mája 2024 o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu (Ú. v. EÚ L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

([3]) https://www.etuc.org/en/framework-agreement-harassment-and-violence-work.

2.12. Osobitná pozornosť by sa mala venovať aj ženám a dievčatám patriacim k etnickým a/alebo ku kultúrnym menšinám, ako sú Rómovia a migrantky, a najmä tým s neoprávneným pobytom z administratívneho hľadiska, pričom by sa mali vykonávať osobitné podporné opatrenia na ich ochranu pred systematickou diskrimináciou a inštitucionálnym násilím. Okrem toho, ak sa na nich páchajú trestné činy, ktorých motívom je etnická príslušnosť, malo by sa to zohľadniť pri stíhaní páchateľov.

2.13. EHSV sa takisto domnieva, že smernica (EÚ) 2024/1385 by sa mala viac zamerať na ženy so zdravotným postihnutím, a vyjadruje znepokojenie nad tým, že sa v nej vôbec nespomína kriminalizácia nútenej sterilizácie.

2.14. Vzájomné prepojenie medzi rodovou príslušnosťou, zdravotným postihnutím a násilím je komplexné. Ženy so zdravotným postihnutím čelia viacnásobnej a vzájomne sa prelínajúcej diskriminácii z dôvodu ich pohlavia aj zdravotného postihnutia. Najzraniteľnejšie voči tomuto riziku sú ženy s duševnými poruchami a psychosociálnym a/alebo intelektuálnym postihnutím. V tejto súvislosti by sa toto násilie malo považovať za otázku verejného zdravia s dlhodobými dôsledkami.

2.15. V celosvetovom meradle bolo preukázané, že ženy so zdravotným postihnutím sú v porovnaní so ženami bez zdravotného postihnutia dvakrát až päťkrát častejšie vystavené riziku domáceho násilia ([4]), a vzhľadom na ďalekosiahly vplyv násilia na fyzické a duševné zdravie a dobré životné podmienky žien so zdravotným postihnutím chýba v smernici povinnosť rozčlenenia štatistických údajov podľa zdravotného postihnutia.

2.16. EHSV vyjadruje znepokojenie nad tým, že fyzické, psychické a sexuálne násilie, ktoré sú základnými prvkami prostitúcie, neboli zahrnuté medzi formy násilia páchaného na ženách v súlade so smernicou 2011/36/EÚ o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania, v ktorom sa navrhuje, aby členské štáty prijali opatrenia, ktorými sa medzi trestné činy zaradí využívanie služieb, ktoré tvoria predmet využívania prostitúcie iných osôb alebo iných foriem sexuálneho vykorisťovania.

2.17. EHSV sa takisto domnieva, že opatrenia uvedené v článku 11 smernice 2011/36/EÚ by sa mali oddeliť od ustanovení článku 6 ods. 3 smernice Rady 2004/81/ES ([5]), v ktorom sa uvádza, že s časom na premyslenie nesúvisí žiadne právo na pobyt.

2.18. Zároveň konštatuje, že platené využívanie náhradného materstva a reprodukčné vykorisťovanie by mali byť zahrnuté do smernice (EÚ) 2024/1385 ako formy násilia páchaného na ženách.

2.19. Výbor sa domnieva, že sprostredkovanie podporných služieb obetiam by malo byť nielen bezplatné, včasné a koordinované, ale malo by byť prioritou a naliehavou potrebou. Je dôležité, aby sa v rámci podporných služieb zriadil tzv. základný balík a aby sa podpora obetí považovala za osobitnú oblasť, v ktorej by sa mala zvýšiť informovanosť a monitorovanie.

2.20. EHSV pripomína, že všeobecný rámec EÚ na ochranu práv obetí všetkých trestných činov vrátane stratégie EÚ v oblasti práv obetí (2020 – 2025) a návrhu revízie smernice o právach obetí majú horizontálny charakter a vzťahujú sa na všetky obete trestných činov, pričom zdôrazňuje význam zabezpečovania komplexných práv obetí, podpory a služieb, v ktorých sa zohľadňuje rozmanitosť dotknutých obetí.

2.21. Ustanovenia o práve na podporu a ochranu by mali vychádzať z individuálnych potrieb obetí a malo by sa v nich vyžadovať, aby orgány zabezpečili, že sa pri individuálnom posudzovaní zohľadnia osobné charakteristiky obetí vrátane pohlavia a rodovej príslušnosti ([6]). Obete násilia páchaného na ženách a domáceho násilia sa podľa smernice o právach obetí považujú za zraniteľné obete, ktoré potrebujú odbornú podporu a ochranné opatrenia, napríklad bezplatnú psychologickú podporu poskytovanú zraniteľným obetiam tak dlho, ako je to potrebné.

([4]) Hughes, K., Bellis, M.A., Jones, L., Wood, S., Bates, G., Eckley, L., McCoy, E., Mikton, C., Shakespeare, T., Officer, A.: *Prevalence and risk of violence against adults with disabilities: a systematic review and meta-analysis of observational studies* (Prevalencia a riziko násilia voči dospelým so zdravotným postihnutím – systematický prehľad a metaanalýza pozorovacích štúdií),The Lancet, 28. apríla 2012, 379(9826):1621-9, doi: 10.1016/S0140-6736(11)61851-5, online publikácia 28. februára 2012. PMID: 22377290.

([5]) Smernica Rady 2004/81/ES z 29. apríla 2004 o *povoleniach na trvalý pobyt, vydávaných štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú obeťami nezákonného obchodovania s ľuďmi alebo ktorí boli predmetom konania umožňujúceho nelegálne prisťahovalectvo a ktorí spolupracovali s príslušnými orgánmi* (Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 19).

([6]) Ú. v. EÚ C, C/2024/1592, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1592/oj.

2.22. EHSV víta ustanovenia o odbornej príprave a informáciách pre odborných pracovníkov, ktoré sú uvedené v článku 36 smernice. EHSV už poukázal na potrebu poskytovať informácie obetiam rodovo motivovaného násilia, komunikovať s nimi a podporovať ich, a to na základe ich potrieb s cieľom uľahčiť oznamovanie a účinné stíhanie takýchto trestných činov ([7]).

2.23. EHSV vyjadruje znepokojenie nad nedostatočnou koordináciou medzi všeobecnými službami (ako sú služby v oblasti starostlivosti o duševné a telesné zdravie) a špecializovanými službami zaoberajúcimi sa násilím páchaným na ženách. Zásadný význam má medziodvetvová spolupráca medzi špecializovanými službami na podporu obetí, službami sociálnej starostlivosti, odvetviami starostlivosti o duševné a telesné zdravie, orgánmi presadzovania práva a justíciou.

2.24. EHSV konštatuje, že zdravotné služby vrátane služieb v oblasti starostlivosti o duševné zdravie a služieb v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia by mali byť zahrnuté do zoznamu základných podporných služieb pre obete v smernici (EÚ) 2024/1385. Naliehavo vyzýva všetky členské štáty EÚ, aby odstránili všetky prekážky v prístupe k núdzovej antikoncepcii a dobrovoľnému prerušeniu tehotenstva po znásilnení.

2.25. Vzhľadom na úlohu, ktorú pri vytváraní rodových rolí a stereotypov zohráva vzdelávanie, by sa mal klásť väčší dôraz na jeho preventívnu úlohu na všetkých stupňoch vzdelávania, a to vrátane sexuálnej výchovy. Do inštitucionálnej spolupráce by mala byť výslovne zapojená aj vzdelávacia komunita, rôzne organizácie občianskej spoločnosti (najmä organizácie pre ľudské práva a feministické organizácie), sociálni partneri a dotknuté komunity. Vzdelávanie a dostupné informácie o reprodukčnom zdraví by mali byť cielené a prispôsobené osobitným potrebám žien a dievčat, a mali by byť k dispozícii v ľahko čitateľnom a zrozumiteľnom formáte, aby sa dostali k ženám a dievčatám z rôznych kultúrnych a sociálnych prostredí, k osobám s rôznymi formami postihnutia, negramotným osobám a k iným zraniteľným skupinám ([8])

2.26. Médiá zohrávajú významnú úlohu pri poskytovaní informácií, ktoré môžu podporovať alebo spochybňovať škodlivé naratívy o rodovo motivovanom násilí a prispievať tak k reakcii spoločnosti a verejnosti na rodovo motivované násilie a ovplyvňovať ju. Spravodajstvo o rodovo motivovanom násilí by sa preto malo riadiť zásadami profesionality a etiky ([9]).

2.27. EHSV sa domnieva, že prekážky v prístupe k sexuálnemu a reprodukčnému zdraviu a právam predstavujú osobitnú formu násilia páchaného na ženách, a preto by sa zaň mali považovať, podobne ako v prípade gynekologického a pôrodníckeho násilia.

2.28. EHSV so znepokojením konštatuje, že súčasné obmedzenia slobodného a bezpečného dobrovoľného prerušenia tehotenstva, ako aj obťažovanie žien, najmä v blízkosti kliník, sa nepovažujú za osobitné formy násilia páchaného na ženách. Práva žien na vlastnú sexualitu a reprodukčné práva im musia zaručovať právo slobodne sa rozhodnúť o dobrovoľnom prerušení tehotenstva a právo na umelé prerušenie tehotenstva. Vzhľadom na systematické útoky fundamentalistických a extrémne pravicových skupín považuje EHSV za nevyhnutné, aby členské štáty prijali právne opatrenia, ktoré by zaručili nielen toto právo, ale aj jeho slobodné uplatňovanie.

2.29. Výbor zároveň so znepokojením konštatuje, že v podmienkach slobody a rovnosti nie je zahrnutý rozvoj plnohodnotného života pre siroty po obetiach násilia páchaného na ženách.

2.30. EHSV žiada poskytovateľov služieb v oblasti duševného zdravia, aby podporovali cesty k uzdraveniu a duševnej pohode a zaistili bezpečnosť obetí rodovo motivovaného a sexuálneho násilia. Všetci odborníci v oblasti duševného zdravia by mali byť dobre oboznámení s rodovo motivovanou povahou a dynamikou rôznych druhov násilia páchaného na ženách, a najmä so špecifikami domáceho, sexuálneho a partnerského násilia, ich vplyvom na duševné zdravie a s prelínaním domáceho násilia a duševného zdravia s inými formami útlaku vrátane rasizmu, transfóbie, ableizmu a chudoby.

([7]) Ú. v. EÚ C 443, 22.11.2022, s. 93, bod 3.22 a Ú. v. EÚ C, C/2024/1592, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1592/oj.
([8]) Ú. v. EÚ C 443, 22.11.2022, s. 93.
([9]) *Reporting on violence against women and girls: a handbook for journalists* (Informovanie o násilí páchanom na ženách a dievčatách: príručka pre novinárov) (https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000371524).

2.31. Neposkytnutie starostlivosti o duševné zdravie, služieb alebo podpory ženám, ktoré sú obeťami násilia, a následkom traumy z takéhoto násilia trpia vážnymi dôsledkami na duševné zdravie, je vážnym porušením ľudských práv. Porušením ľudských práv by bolo, aj keby obete nemali prístup k zariadeniam, ktoré by im mohli pomôcť znovu si vybudovať život, napríklad nadobudnúť primeranú životnú úroveň a získať prístup k sociálnej ochrane, rehabilitácii a habilitácii, práci a zamestnaniu a spravodlivosti.

2.32. EHSV je hlboko znepokojený názormi najmä fundamentalistických náboženských skupín, ktoré odmietajú násilie páchané na ženách a dievčatách ako osobitnú formu násilia z dôvodu ich pohlavia a presadzujú patriarchálne názory. Takisto znepokojujúce sú aktivity krajnej pravice, ktorá ohrozuje dosiahnutie cieľa rovnosti žien a mužov a popiera štrukturálne násilie a diskrimináciu, ktorým sú vystavené ženy a dievčatá, čím útočí na hodnoty a zásady článku 2 ZFEÚ.

3. **Konkrétne pripomienky**

3.1. V rámci prípravy tohto stanoviska z vlastnej iniciatívy boli pripravené dve pracovné cesty do členských štátov s cieľom preskúmať prístup na národnej úrovni a vykonávanie súčasných a budúcich právnych požiadaviek na ochranu obetí rodovo motivovaného násilia a domáceho násilia. Vybranými krajinami boli Litva a Španielsko. Zhrnutie hlavných výsledkov z týchto pracovných ciest, v ktorom sa zdôrazňujú príspevky organizácií občianskej spoločnosti a sociálnych partnerov, ako aj príslušných národných orgánov k tejto téme, je uvedené v prílohe 1 ([10]).

V Bruseli 26. februára 2025

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Oliver RÖPKE

([10]) https://www.eesc.europa.eu/sk/our-work/opinions-information-reports/opinions/violence-against-women-human-rights-issue-state-play-measures-across-eu.